

РЕШЕНИЕ

№ 727

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12740** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е в изпълнение на Решение № 14877 от 05.11.2019 г., постановено по адм.д. № 6919/2019 г., на ВАС, Първо отделение, с което е отменено Решение № 6894/22.11.2018г., постановено по адм. дело № 3869/2018 г. по описа на Административен съд – София град, в частта, с която е отхвърлена жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК, [населено място],[жк]представявано от Управителя М. С. К., против Ревизионен акт № Р-22002216009450-091-001/12.09.17г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., в частта, на отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, потвърдена и изменена от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” – С., с Решение № 350/09.03.2018 г. и Решение за поправка на ОФГ № 553/25.04.2018 г., в общ размер от 266 290 лв. - главница и 139 258, 30 лв. – лихви за забава, за доставки от: „И. Т.“ Е., за данъчни периоди: м. 06.2013, м. 07.2013, м. 08.2013, м.09.2013, м.11.2013 и м.12.2013 г.; [фирма], за данъчен период м. 04.2013г.; „Ай три Б.“ Е., за данъчни периоди м.м. 04, 05.2015 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.05.2014г., м. 06.2014 г. и м.07.2014г; [фирма], за данъчни периоди м.м. 06 - 09.2014 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013г.; [фирма], за данъчен период м. 06.2015 г. [фирма], за данъчни периоди м. м. 05-09.2012 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11, 12.2014 г., м.м. 03-05.2015 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11,12.2012 г.; [фирма], за данъчни

периоди м.м.06, 09.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м.05-07.2010 г. и м.05.2011 г., [фирма], за данъчни периоди м. 12.2010 г., м.м. 02, 03, 04.2011 г.; [фирма], за данъчен период м.03.2012г.; [фирма], за данъчен период м. 09.2010 г.; [фирма], за данъчен период м.05.2013 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м.07-12.2011 г. и м.01.2012 г.; [фирма], за данъчен период м.10.2013г.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, в оспорената част, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, поради необоснованост и неправилно прилагане на материалния закон. Намира, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на доставките. Иска от съда отмяна на оспорения РА, в обжалваните части, като необоснован и незаконосъобразен. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 350/09.03.2018 г. и Решение за поправка на ОФГ № 553/25.04.2018 г., по отношение на спорните доставки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е установено, че ревизионното производство е образувано на основание ЗВР №Р-22002216009450-020-001 от 29.12.2016 г., изменена със ЗВР №Р-22002216009450-020-002/04.04.2017 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-552/07.05.2013 г. на директора на ТД на НАП С.. Извършената ревизия е повторна, по реда на чл. 155 ал. 4 от ДОПК и е във връзка с Решение №2113/02.12.2016 г. на директора на дирекция ОДОП С., отменящо определените с предходния РА№Р-22221515010063-091-001/08.09.2016 г. задължения за посочените данъчни периоди и даващо задължителни указания за извършване на настоящата ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002216009450-092-001 от 15.06.2017 г., връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 21.06.2017 г. Ревизията приключва с РА№Р-22002216009450-091-001/12.09.2017 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. — орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Р. акт е оспорен по административен ред, въз основа на което е постановено Решение № 350/09.03.2018 г. и Решение за поправка на ОФГ № 553/25.04.2018 г. на Директора на ОДОП, ЦУ НАП. При съдебното обжалване, същият е частично отменен, с влязло в сила Решение № 6894/22.11.2018 г., постановено по адм.д. № 3869/2018 на АССГ, допълнено с Решение № 2293/02.04.2019г. в частта за доставките: от [фирма] /фактури №№: № 183/09.09.2013г.; 203/16.09.2013г.; № 208/23.09.2013г.; № 220/30.09.2013г.; 221/30.09.2013г.; от [фирма] /фактури №№: 145/10.05.2014г.; 147/16.05.2014г.; 262/15.06.2014г.; 599/04.07.2014г., 631/24.07.2014г./; от [фирма] /фактура № 62/25.09.2014г./; от [фирма] /фактури №№: 67/26.06.2014г., 69/27.06.2014г., 98/01.07.2014г., 103/10.07.2014г., 107/16.07.2014г.,

108/18.07.2014г.,111/22.07.2014г.,131/28.07.2014г.,184/14.08.2014г.,190/25.08.2014г.191/26.08.2014г.,193/27.08.2014г.,199/29.08.2014г.,200/30.08.2014г.,374/10.09.2014г./; от [фирма] /фактура № 39/30.12.2013 г./; от [фирма] /фактура № 27/15.06.2015г./; от [фирма] /фактури№№ 4/07.05.2012г., 9/10.05.2012г., 54/31.05.2012г., 64/08.06.2012г., 67/11.06.2012г./; от [фирма] /фактури №№ 196/02.04.2015г.; 199/07.04.2015г.; 202/10.04.2015г. и 217/12.05.2015г./; от [фирма] /фактури №№: 290/10.09.2013г.;292/11.09.2013г.;295/12.09.2013г.;307/24.09.2013г.и 311/26.09.2013 г./; от [фирма] /фактури №№: 1446/07.05.13г.; 1448/10.05.13г.; 1495/22.05.13г.; 1496/23.05.13г.; 1480/23.05.13г.; 1500/29.05.13г., в общ размер признато право на данъчен кредит от 87 552 лв.-главница и 36 447,12 лв.-лихви.

Предмет на настоящият съдебен контрол за законосъобразност е Ревизионен акт № Р-22002216009450-091-001/12.09.17г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., в частта, на отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, потвърдена и изменена от директора на Дирекция „ОДОП“- С., с Решение № 350/09.03.2018 г. и Решение за поправка на ОФГ № 553/25.04.2018 г., в общ размер от 266 290 лв. - главница и 139 258, 30 лв. – лихви за забава, за доставки от: „И. Т.“ Е., за данъчни периоди: м. 06.2013, м. 07.2013, м. 08.2013, м.09.2013, м.11.2013 и м.12.2013 г.; [фирма], за данъчен период м. 04.2013г.; „Ай три Б.“ Е., за данъчни периоди м.м. 04, 05.2015 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.05.2014г., м. 06.2014 г. и м.07.2014г; [фирма], за данъчни периоди м.м. 06 - 09.2014 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013г.; [фирма] , за данъчен период м. 06.2015 г. [фирма], за данъчни периоди м. м. 05-09.2012 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11, 12.2014 г., м.м. 03-05.2015 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11,12.2012 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м.06, 09.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м.05-07.2010 г. и м.05.2011 г., [фирма], за данъчни периоди м. 12.2010 г., м.м. 02, 03, 04.2011 г.; [фирма], за данъчен период м.03.2012г.; [фирма], за данъчен период м. 09.2010 г.; [фирма], за данъчен период м.05.2013 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м.07-12.2011 г. и м.01.2012 г.; [фирма], за данъчен период м.10.2013г., подробно описани в настоящото решение по-долу, въз основа на Решение № 14877 от 05.11.2019 г., постановено по адм.д. № 6919/2019 г., на ВАС, Първо отделение, с което е отменено Решение № 6894/22.11.2018г., постановено по адм. дело № 3869/2018 г. в отхвърлителната му част, в т.ч. и разности.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че РА№Р-22002216009450-091-001/12.09.2017 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, в оспорената му част, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Въз основа на

изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

В доказателствата, събрани в хода на адм.д. № 3869/2018, приобщено в настоящото производство, ведно с 11 бр. приложения, са представени на хартиен и магнитен носител, доказателства относно валидно притежаван електронен подпис за издаване и връчване на документи и доказателства в хода на ревизионното производство, поради което и не се констатира нарушения на административно производствените правила, обосноваващи отмяна на акта на това основание.

По делото е установено и не е спорно между страните, че жалбоподателят

[фирма], е данъчно регистрирано лице, в т.ч. по ЗДДС, като основаната му дейност за ревизирия период е изграждане на сигнално охранителна техника и дейност. Разполага със собствен обект, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], ет. 2, офис 6. През ревизирия период в дружеството е имало наети по трудов договор 82 лица, на длъжности „инженер проектант“, „ръководител направление“, „монтажник електрооборудване“, „технически сътрудник“, „строителен инженер“, „технически секретар“, „офис мениджър“, „младши юрисконсулт“, „управител“, „архитект“, „секретар“, „чертожник електрически инсталации“.

Установено е в хода на ревизионното производство, че организацията на счетоводството на ревизираното лице, обхваща пълно, хронологично и систематично регистриране и съхраняване на информацията от първичните документи, като същото е водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан, в съответствие с изискванията на Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия. Съгласно чл. 124 от ЗДДС се водят регистрите /дневник за покупките и дневник за продажбите/, които отговарят на чл. 113 от ППЗДДС.

По отношение оспореният отказ за приспадане правото на данъчен кредит, по ЗДДС, в оспорената част на РА, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

1/. За доставки от „И. Т.“ Е., е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с №№170/04.06.13г.; 200/12.06.13г.; 210/27.06.13г.;378/24.07.13г.;381/24.07.13г.;392/26.07.13г.; 397/29.07.13г.;400/30.07.13г.;402/31.07.13г.;462/30.08.13г.;464/31.08.13г.; 532/12.09.13г.;903/06.11.13г.;921/18.11.13г.;943/29.11.13г.;1080/20.12.13г.;1084/27.12.13г.; 1088/30.12.13г., за данъчни периоди: м. 06.2013, м. 07.2013, м. 08.2013, м.09.2013, м.11.2013 и м.12.2013 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т.2 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизията, от ревизираното лице и доставчика са представени процесните фактури, фискални бонове за извършени плащания, извлечения за банкови преводи-частично, договори към всяка фактура, технически спецификации, количествено-стойностни сметки и приемо-предавателни протоколи /приложения 9 и 10 от Делото/. Към всяка от фактурите, са налични първични съпровождащи документи, които индивидуализират доставките по вид и

предмет, както и фискални бонове, установяващи извършване на плащане към доставчика. Към всяка от фактурите са приложени съпровождащи първични документи, както следва: Договор с предмет: „СМР - наем на персонал за изграждане на ел. инсталация обект МОЛ П.“ от 25.03.2013г.; Договор от 08.05.2013г. и приемо-предавателен протокол, с предмет: „изграждане на С., СПИ, С. и С., обект Магазин ДМ-България“; Приемо-предавателен протокол за доставка от 27.06.2013г., с предмет: „кабелни инсталации – полагане на П. канал; Приемо-предавателен протокол, за доставка, с предмет: „услуги - обект жилищна сграда [населено място]“; договор от 05.02.2013 г. и приемо-предавателен протокол, за доставка с предмет: „услуги – обект магазини 14бр. „Ф.“, 2бр. „Л.“ и 2бр. „Т-маркет“; Рамков договор от 02.04.2013г., техническа спецификация и Акт обр.19, за доставка с предмет: „изграждане на слаботокови инсталации на обект : офис сграда „А.“; Договор от 21.06.2013г., техническа спецификация и 3бр. приемо-предавателен протокол, за доставка с предмет: „СМР услуги- обекти „К.“ – [населено място], Г., С. и П. и магазини „Ф.“ –филиали 9,24,26,18,33“; Договор от 10.06.2013г, техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, за доставка с предмет: „услуги –обект „Магазини ДМ-България“; Техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 31.08.2013г., за доставка с предмет: „СМР – обект ДМ Х. парк“; Договор от 17.06.2013г. и приемо-предавателен протокол от 30.08.2013г., за доставка с предмет: „доставка и монтаж на кабел“; Договор от 21.06.2013г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 31.08.2013г., за доставка с предмет: „СМР обект Зоологическа градина“; Договор от 15.07.2013г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 12.09.2013г., за доставка с предмет: „СМР обект офис сграда Ч. връх“ ; Договори от 09.08.2013г. и от 16.08.2013 г. и приемо-предавателен протокол, за доставки с предмет: „наем на персонал“.; Договор от 12.07.2013г. и приемо-предавателен протокол, за доставка с предмет: „СКИ обект Т. глас“; Договор от 01.11.2013г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол и протокол от 27.12.2013 г. за доставки с предмет: „С. обект кв. Л.“.

Всички доставки на услуги са надлежно отразени в счетоводството на ревизираното лице-получател [фирма], по счетоводна сметка 601 “Разходи за външни услуги“, като текущи разходи за основната дейност на дружеството.

Въз основа на извършена проверка от ревизиращите органи в информационната система на НАП е установено, че доставчикът [фирма], е отразило в Дневник продажби за съответните периоди цитираните фактури. Установено е, че доставчикът е вписано в търговския регистър на Агенцията по вписвания на 19.04.2013 г. По ЗДДС дружеството е регистрирано на 17.05.2013 г. и е дерегистрирано на 07.05.2014 г.

За да откажат признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, за процесните доставки, ревизиращите органи, са приели, че доколкото-доставчикът не е бил открит и не е представил документи, изисквани при насрещната проверка, същият е дерегистриран по ЗДДС, не е притежавал оборудване и персонал, които да съответстват на предмета на доставката и не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО за ревизираните периоди, е „е създадена една правна привидност, зад която не стои реална доставка на стоки и услуги“. Същевременно е прието, че получателят по фактурите [фирма] „е знаел“, че „делките“ не са реално осъществени.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са направили извод, че не е налице

право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по доставките на услуги, обективирани в издадените от [фирма], през ревизирия период.

2/. За доставки от [фирма] (предишно наименование [фирма]), е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактури №№1/16.04.13г.; 2/18.04.13г.; 3/19.04.13г.; 12/24.04.13г.; 4/29.04.13г, за данъчен период м. 04.2013г.;

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 3 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на двете ревизии от жалбоподателя са представени копия от спорните фактури с приложени към всяка от тях фискален бон за извършено разплащане в брой към доставчика с дата съответстваща на датата на фактурата за процесни фактури № 1 и 2, договори за извършване на услуги от 12.11.2012г., 23.11.2012г., 05.01.2013г., 17.01.2013г. и 01.02.2013г., технически спецификации и приемо-предавателни протоколи към всяка фактура. Наличните първични документи, индивидуализират доставките по вид и предмет, както следва: Договор с предмет: „изграждане на кабелни инсталации по системи за видеонаблюдение-С., С. и пожароизвестяване на обект [фирма] в „П. Център“ [населено място], с индивидуализирани количеството, обем и видовете работи, обективирани в Приложение № 1 към договора и представената техническа спецификация; Договор от 05.01.2013г. с предмет: „изграждане, монтаж и пускане на слаботокови инсталации за обект жилищна сграда в [населено място]“; Договор от 01.02.2013г. с предмет: „изграждане, монтаж и пускане на система за видеонаблюдение, С. и пожароизвестяване на обект Плодохранилище за хладилно съхранение и манипулация на плодове в [населено място], м. “А. М.“ 4 изграждане на С. за офисна част на [фирма], с индивидуализирани по количеството, обем и видовете работи в Приложение № 1 и № 2 и представена техническа спецификация; Договор от 23.11.2012г. с предмет: „полагане на кабелни инсталации за обект „Мол П.“ [населено място], с индивидуализирани по количеството, обем и видове работи, посочени в Приложение № 1 и представена техническа спецификация; Договор от 12.11.2012г с предмет: „полагане на кабелни инсталации за обект „Мол П. [населено място]“, с индивидуализация на услугите по количество, обем и видовете работи, съгласно Приложение № 1 и представена техническа спецификация.

Всички доставки на услуги са надлежно отразени в счетоводството на ревизираното лице-получател [фирма], по счетоводна сметка 601 “Разходи за външни услуги“, като текущи разходи за основната дейност на дружеството. Установено е плащане по доставките, извършено на 14.05.2013г.

В хода на ревизионното производство, въз основа на извършена проверка от ревизиращите органи в информационната система на НАП е установено, че доставчикът [фирма] е отразило в Дневник продажби за съответните периоди цитираните фактури.

По отношение на доставчика-не е извършена реална проверка в счетоводството и действителна насрещна проверка, доколкото е установено,

от ревизиращите органи, че същият не може да бъде открит, на посочения адрес. За да откажат признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, за процесните доставки, ревизиращите органи, са приели, че доколкото: доставчикът не е бил открит и не е представил документи, изисквани при насрещната проверка, не е притежавал оборудване и персонал, установено по информационните масиви на НАП, които да съответстват на предмета на доставката, не са представени счетоводни или търговски документи, във връзка с установяването на идвършването на доставките от конкретния доставчик, е логичен извода, че доставките са извършени от трето лице-различно от изпълнителя-доставчик по договорите и същите не са реални.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са направили извод, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по доставките на услуги, обективирани в издадените от „К. М.“ Е., през ревизиращия период.

3/ За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактури №№ 41/16.04.15г.; 42/17.04.15г.; 44/20.04.15г.; 45/23.04.15г.; 65/30.05.15г., за данъчни периоди м.м. 04, 05.2015 г.;

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 4 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на двете ревизии от жалбоподателя са представени копия от спорните фактури с приложени към всяка от тях фискален бон за извършено разплащане в брой към доставчика с дата съответстваща на датата на фактурата, договори за извършване на услуги, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи към всяка фактура, както следва: Договор от 28.03.2015г. предмет: „материали –кабели и аксесоари, индивидуализирани по вид и обем, съгласно Приложение № 1; Договор от 25.03.2015г. предмет: „кабели и аксесоари, индивидуализирани по вид и обем, съгласно Приложение № 1; Договор от 01.04.2015г. предмет: „услуга – изработка на слаботокови инсталации на обекти на ДМ-България – филиал 55 и 56; Договор от 20.03.2015г. с предмет: „услуга – посещение по заявки на обекти – магазини К.“; Договор от 05.04.2015г., с предмет: „инсталация на система за видеонаблюдение на клонова мрежа ДМ – България филиал Велико Т.“.

Всички доставки на услуги са надлежно отразени в счетоводството на ревизираното лице-получател [фирма], по счетоводна сметка 601 “Разходи за външни услуги“, като текущи разходи за основната дейност на дружеството. От ревизиращите органи е установено, че доставчикът е регистриран по реда на ЗДДС и е дерегистриран, считано от 16.06.2016 г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС.

По отношение на доставчика, не е извършвана реална проверка в счетоводството на дружеството, поради това, че не е открит представляващ дружеството и/или упълномощено от него, лице за контакт с органите на НАП. Установено е, от информационните масиви на НАП, че за данъчен период 01.04.2015 г. - 30.06.2015 г., доставчикът е подал справка декларация в срока

по чл.125, ал.5 от ЗДДС. В съответствие с изискванията на чл.125, ал.7 от ЗДДС, декларацията по ал.1 и отчетните регистри по ал.3 на същия член са представени при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Въз основа на извършената проверка в информационните масиви на ТД на НАП С. ПП „С.“ е установено от ревизиращите органи, че през периода 01.04.2015 г. - 30.06.2015 г. в [фирма] няма наети лица по трудови правоотношения. Декларирани са изплатени възнаграждения на 5 лица по извънтрудови правоотношения, с предмет различен от процесните доставки.

За да постановят отказ от признаване на правото на приспадане на данъчен кредит, за процесните фактури, ревизиращите органи, са приели, че: доколкото доставчика [фирма] не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, доказателства относно произхода и мястото на съхранение на стоките, начина на транспортиране на същите до клиента, както и липсата на доказателства, които да удостоверят извършени действия или подготовка за извършване на такива, е *„създадена е една правна привидност, зад която не стои реална доставка на стоки и услуги“*, а получателят по фактурите [фирма] *„е знаел, че „делките“ не са реално осъществени“*.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/ 9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по описаните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

4/. За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактура № 154/27.12.2013 г., за данъчен период м.12.2013 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 5 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: към процесната фактура са представени първични съпровождащи документи във връзка с доставка на услуга „СМР“: Договор от 01.07.2013г. и приемо-предавателен протокол от 27.12.2013г., фискални бонове, удостоверяващи плащане към доставчика от 13.01.2014г. Съгласно договора [фирма] приема да извърши услуга: наем на квалифициран персонал на часова ставка за извършване на монтажни дейности по слаботокови инсталации за обект: 14бр. магазини „Ф.“, 2бр. магазини Л. и 2 магазина Т-маркет и услуги по изграждане на ел. инсталации, съгласно приложение № 1 в срок до 26.12.2013г. при цена от блв. на човекочас.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването му. В законоустановения и указан от органите по приходите срок в деловодството на ТД на НАП С. не са представени изискваните документи и писмени обяснения от [фирма]. При извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП С., ПП V. 14, е установено, че в дневника за продажби на [фирма] за съответният данъчен период е включена процесната фактура. Установено е съгласно извършена

справка в информационния масив на ТД на НАП С., ПП С., справка за задължения на ЗЛ, че доставчика има задължения за ДДС и ЗОВ. Въз основа на установените факти, ревизиращите са приели, че: като не са представени от доставчика изисканите доказателства във връзка с доставката и писмени обяснения, не са представени доказателства за наличието на персонал, съответстващ по квалификация с предмета на доставката, не са представени документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, е налице формално фактуриране на доставки, без реално осъществяване на такива.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, ревизиращите органи, са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по фактура № [ЕГН]/27.12.2013 г. издадена от [фирма].

5/. *За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактури №№ 253/14.06.14г.; 254/14.06.14г.; 264/14.06.14г.; 267/19.06.14г.; 270/23.06.14г.; 271/24.06.14г.; 272/24.06.14г.; 275/27.06.14г.; 281/30.06.14г.; 282/30.06.14г.; 600/07.07.14г.; 617/23.07.14г., за данъчни периоди м.05.2014г., м. 06.2014 г. и м.07.2014г.*

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 6 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизиите от жалбоподателя са представени копия от процесните фактури придружени с фискален бон с дата на плащане, съответстваща на датата на фактурата и други първични и вторични съпровождащи доставките документи, както следва: Договор от 23.04.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 30.06.2014г. с предмет: „извършени услуги по изграждане на система за видеонаблюдение за клонова мрежа на ДМ –България за обект ДМ филиал № 48 [населено място]“, фискален бон за извършено плащане; фактурирани услуги с предмет „извършени услуги по изграждане на система за видеонаблюдение за клонова мреж на ДМ –България за обект ДМ филиал № 49 [населено място]“; Договор от 14.04.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 17.04.2014г с предмет: „изграждане на пожароизвестителна система за обект Логистичен център на [фирма] [населено място]“, фискален бон за извършено плащане; Договор от 19.05.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 19.06.2014г. с предмет: „комуникационен шкаф и извършени услуги - труд и инсталация за структурна кабелна система , обект ресторант РКИЦ [населено място]“, фискален бон; Договор от 05.06.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 23.06.2014г. , с предмет: „услуги по изграждане на система за пожароизвестяване“, монтаж, инсталационни дейности и настройка на компоненти на система за пожароизвестяване за обект: Ч. Разпределение [населено място], [улица]; Договор от 30.04.2014г., техническа спецификация

и приемо-предавателен протокол от 24.06.2014г., с предмет: „труд и инсталации за обект К. Б.; Договор № 1290102 от 10.05.2014г.“, Договор от 10.05.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 27.06.2014г., с предмет: „труд и инсталации за обект: Завод за стъкло Т. Глас България в [населено място], кв. Вълбел; Договор от 08.05.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 30.06.2014г., с предмет: „труд и инсталации за обект за обект К. С., филиал 1000“; Договор от 05.05.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 30.06.2014г., с предмет: „извършени услуги по изграждане на система за видеонаблюдение за клонова мреж на ДМ –България за обект ДМ филиал № 47 [населено място]; Договор от 02.06.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 07.07.2014г., с предмет: „труд и инсталации за обект за обект кабелна система в сграда на ЦУ на НОИ [населено място]“; Договор от 12.05.2014г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 23.07.2014г., с предмет: „извършени услуги по изграждане на система за видеонаблюдение за клонова мрежа на ДМ –България за обект ДМ филиал № 50 [населено място]

Установено е от заключението по ССЧЕ, че получените доставки на услуги са отразени надлежно в счетоводството на жалбоподателя [фирма], като текущ разход за основната дейност на дружеството/счетоводна сметка 601 “Разходи за външни услуги/.

В табличен вид по т.6 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки от [фирма], индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването му. В законоустановения и указан от органите по приходите срок в деловодството на ТД на НАП С. не са представени изисканите документи и писмени обяснения. От ревизиращите органи е прието, че доколкото [фирма] не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, на декларираният адрес за кореспонденция няма фирма [фирма] и лице за контакт, както и за процесния период, не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО, то са налице косвени доказателства, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика, а от трето лице. Направен е извод от приходната администрация, че са налице само данъчни документи, като получателят [фирма] *„е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени и е налице формално фактуриране на доставки, без реално осъществяване на такива“.*

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, е отказано право право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури издадени от [фирма]

през ревизираният период.

6/ За доставки от [фирма]“, по Фактури №№ 102/04.07.14г.;134/31.07.14г.;146/04.08.14г.;203/31.08.14г.;377/16.09.14г.; 381/23.09.14г.; 382/24.09.14г.; 384/26.09.14г.; 387/29.09.14г.; 388/30.09.14г., е отказано право на признаване на данъчен кредит, за данъчни периоди м.м. 06 - 09.2014 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 8 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: В хода на ревизията от жалбоподателя са представени копия от процесните фактури с приложен към тях фискален бон за плащане в брой с дата, съответстваща на датата на фактурата, договори и технически спецификации, както следва: Договор от 02.06.2014г., техническа спецификация и ППП от 04.07.2014г., с предмет: „изграждане на ел. инсталация-структурна кабелна система на обект Ню Г. О.“; Договор от 26.05.2014г./ съгласно протоколи за обекти, В. БГ Е., Европа ВН Е., К., Л. дрогерия, Т., Максима България и В. Холдинг О./, ППП от 31.07.2014г., с предмет: „изграждане ел.инсталация-наем на персонал“; Договор от 09.05.2014г./ за обекти на ДМ /, и ППП от 04.08.2014г., с предмет: „наем на персонал“; Договор от 02.05.2014г./ за изграждане на системи за видеонаблюдение и пожароизвестяване /, ППП от 31.08.2014г., с предмет: „наем на персонал“; Договор от 10.06.2014г./ за обекти на ДМ /, и ППП от 23.09.2014г., с предмет: „наем на персонал“; Договор от 26.05.2014г./ за обект на ДМ - МОЛ Л. /, техническа спецификация ППП от 23.09.2014г., Протокол обр.19 към датата на фактурата, с предмет: „СМР по протокол“; Договор от 03.06.2014г./ за обекти на ДМ /, и ППП от 24.09.2014г., с предмет: „наем на персонал“; фактурирана и заплатена услуга с предмет „услуга- изграждане ел. инсталация“; Договор от 05.08.2014г./ за обекти ДАР ГН, В. БГ Е., Европа ВН Е., К., Л. дрогерия и В. Холдинг О./, ППП от 29.09.2014г. и 48 бр. констативни протоколи за извършена работа, както и седмични отчети за периода 01.08-30.09.2014г., с предмет „услуга- изграждане ел.инсталация- СНВ и посещения по заявка“; Договор от 16.06.2014г./ за обекти на ДМ и Бензиностанции Н. Петрол/, ППП от 30.09.2014г., с предмет „наем на персонал“

Установено е от заключението по приетата ССЧЕ, че всички доставки са отразени надлежно от получателя [фирма], като текущ разход за основната дейност на дружеството/счетоводна сметка 600 „Разходи за материали и 601 “Разходи за външни услуги/.

В табличен вид по т.8 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки от [фирма], индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на

доставчика-не е извършена, поради неоткриването му на декларирания адрес за кореспонденция. В законоустановения и указан от органите по приходите срок в деловодството на ТД на НАП С. не са представени изисканите документи и писмени обяснения. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки /като са установени само три лица, заети по трудово правоотношение при доставчика/, документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, както и за процесния период, не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, като получателят [фирма] „е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“.

Въз основа на констатираните при ревизионното производство факти, посочени по-горе, и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи приемат, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по процесните фактури, издадени от [фирма] през ревизирания период.

7/. За доставка от **[фирма]**, по Фактура № 37/27.12.2013 г., с доставчик [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит, за данъчен период м. 12.2013г.;

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 9 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че към фактура № 37/27.12.2013 г. са приложени първични и вторични съпровождащи документи, а именно: Договор от 29.11.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол от 27.12.2013г. Същата е надлежно осчетоводена от получателя [фирма], отразена в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с фискален бон от 13.01.2014г.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването му на декларирания адрес за кореспонденция. В законоустановения и указан от органите по приходите срок в деловодството на ТД на НАП С. не са представени изисканите документи и писмени обяснения. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, въз основа на данни и справки в ТД на НАП С. ПП „С.“, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, както и за процесния период, не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, като получателят [фирма] „е знаел, че „сделките“ не са реално

осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, е прието, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по фактура № [ЕГН]/27.12.2013 г., издадена от [фирма].

8/. За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по фактури №№23/10.06.15г.; 26/12.06.15г.; 28/15.06.15г.; 32/18.06.15г.; 33/18.06.15г., за данъчен период м. 06.2015 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 10 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на двете ревизии от жалбоподателя са представени копия от спорните фактури с приложени към тях фискален бон за извършено разплащане в брой към доставчика с дата съответстваща на датата на фактурата, договори за извършване на доставките, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи към всяка фактура, а именно: Договор от 08.05.2015г. с предмет: „ услуга – изграждане на кабелна система обект кв. Л., [улица], ет.3; Договор от 04.05.2015г. с предмет: „ услуга – изграждане на кабелна система обект кв. Л., [улица], ет.7; Договор от 01.05.2015г. с предмет: „ услуга – изграждане на кабелна система обект кв. Л., [улица], ет.6; Договор от 15.05.2015г. с предмет: „ услуга – изграждане на пожароизвестителна система на обект Логистичен център на Ф. синтез О. [населено място]“; Договор от 05.05.2015г. с предмет: „ услуга – изграждане на пожароизвестителна система на обект Логистичен център на Ф. синтез О. [населено място]“.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове.

В табличен вид по т. 10 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки от [фирма] индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена. Искането за представяне на документи, във връзка с предприетата от приходните органи насрещна проверка е връчено на управителя на дружеството-доставчик, но до изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатира лица заети по

трудова или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, както за процесния период, не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, като получателят [фирма] „е знаел, че „делките“ не са реално осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

9/ За доставки от **[фирма]**“, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури №№ 14/16.05.12г.; 48/30.05.12г.; 79/19.06.12г.; 130/10.07.12г.; 135/12.07.12г.; 274/10.08.12г.; 330/28.08.12г.; 334/30.08.12г.; 341/31.08.12г.; 352/10.09.12г.; 354/11.09.12г.; 355/11.09.12г.; 362/13.09.12г.; 366/18.09.12г.; 368/19.09.12г., за данъчни периоди м.м. 05-09.2012 г.;

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 11 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на двете ревизии от жалбоподателя са представени копия от спорните фактури с приложени към всяка от тях фискален бон за извършено разплащане с дата съответстваща на датата на фактурата, договори, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи към всяка фактура, съответно както следва: договор от 04.05.2012г. предмет: “монтаж и инсталация на обект Ф. парк [населено място], общ. Струмяни; Ф-ра № 48/30.05.2012г., с предмет: “труд и инсталации на системи за видеонаблюдение“; Договор от 03.04.2012г. предмета на доставка е “ труд и инсталации на обект П., Ф., Т-маркет и К.; Договор от 08.06.2012г. с предмет: “монтаж на силни и слаботокови инсталации обект П. [населено място]; Договор от 04.06.2012г. с предмет: “монтаж на силни и слаботокови инсталации обект П. АД, [населено място]; Договор от 11.06.2012г. с предмет: “труд и инсталации на обект Т. Глас България, [населено място]; Договор от 02.07.2012г. с предмет: “труд и инсталации на обект Подстанция, [улица]; Договор от 26.04.2012г. с предмет: “ труд и инсталации на обект магазини Л., Е-карт и К., съгласно Приложение № 1; Ф-ра № 341/31.08.2012г. с предмет на доставка е “ материали за ел. инсталации; Договор от 03.07.2012г. с предмет: “ ел. инсталации ОУ “В. А.; Договор от 03.07.2012г. с предмет: “ ел. инсталации ОУ “В. А.; Договор от 20.07.2012г. с предмет: “ труд и инсталации за обект А. Н., П.; Договор от 17.08.2012г. С предмет: “ материали за ел. инсталации – кабел; Договор от 25.06.2012г. предмета на доставка е “ труд и инсталации за обект магазини ДМ,; Договор от 31.07.2012г. с предмет: “ труд и инсталации за обект Т. Глас“; Договор от 31.07.2012г. с предмет: “ труд и инсталации за обект Т. Глас“.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 "Разходи за външни услуги". Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена. Установено е, че представените от доставчика документи не касаят получателя-ревизирано лице, като до изтичане на законоустановения срок не са представени други от изискваните документи, не е открит представител на доставчика, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. Установено е, че дружеството-доставчик е регистрирано първоначално по ЗДДС на 09.03.2012 г. - по инициатива на лицето и е дерегистрирано на 28.09.2012 г. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото [фирма]“, не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатират лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Установено е, че същите са включени в СД по ЗДДС и дневниците за продажби за съответния данъчен период.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/ 9 от ЗДДС, от ревизиращите органи е прието, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], за процесните доставки по фактурите издадени от [фирма] през ревизираният период.

10/ За доставки от **[фирма]**, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури №№28/27.11.14г.;34/29.11.14г.; 36/29.11.14г.;43/30.11.14г.;44/30.11.14г.;49/02.12.14г.;57/04.12.14г.;62/06.12.14 г.; 67/10.12.14г.;78/18.12.14г.;80/19.12.14г.;82/21.12.14г.;184/20.03.15г.; 189/25.03.15г., за данъчни периоди м.м. 11, 12.2014 г., м.м. 03-05.2015 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 12 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на двете ревизии от жалбоподателя са представени копия от спорните фактури с приложени към всяка от тях фискален бон за извършено разплащане, договори за извършване на услуги, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи към всяка фактура, както следва: Договор 02.11.2014г. с предмет: „ СМР монтаж и материали на обект ССРМ - Н. Галерия“; Договор 08.11. 2014г. предмет: „ СМР монтаж и материали на обекти на ДМ“; Договор 29.10.2014г. с предмет: „ СМР монтаж и материали на обекти на ДМ“; Договор 30.11.2014г. предмет: „ СМР монтаж и материали на обект Т. Глас [населено място]“; Договор 07.11. 2014г. с предмет: „ СМР монтаж и материали на обект Т. Глас [населено място]“; Договор 14.11.2014г. с предмет: „СМР монтаж и материали на обект С. Женерал Е.“; Договор 17.11.2014г. с предмет: „ СМР

монтаж и материали на обект Т. Глас [населено място]“; Договор 11.11.2014г. с предмет: „СМР монтаж и материали на обект С. Р. МОЛ“; Договор 20.11.2014г. с предмет: „ услуги монтаж и материали на обекти на ДМ“; Договор 27.11.2014г. с предмет: „услуги монтаж и материали на обекти на ДМ“; Договор от 25.11.2014г. с предмет: „СМР, за клонова мрежа магазини ДМ“; Договор 01.12.2014г. с предмет: „СМР-основен ремонт, монтаж и материали на обект П. [населено място]“; Договор 05.03.2015г. с предмет: „услуги монтаж и материали на обект офис сграда [улица]; Ф-ра № 189/25.03.2015г. с предмет „ел. инсталация“.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Установено е, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС, считано от 23.10.2014 г. и е дерегистрирано на 22.04.2015 г. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатира лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, без реално осъществяване на такива.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], за процесните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

11/ За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури №№ 187/19.11.12г.;222/26.11.12г.;233/28.11.12г.;246/03.12.12г.; 257/07.12.12г.;268/12.12.12г.;272/14.12.12г.;277/17.12.12г.;282/21.12.12г.; 289/22.12.12г.; 299/27.12.12г. 312/28.12.12г., за данъчни периоди м.м. 11,12.2012 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 13 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: към процесните фактури са приложени частично договори, фискални бонове-за плащане към всяка фактура, съответстваща на датата на фактурата, както следва: Договор от 01.10.2012г. и приемо-предавателен протокол; Договор от 05.10.2012г. с предмет: „инсталация и материали за обект Т. глас [населено място]“ и приемо-предавателен протокол; Договор от 05.10.2012г. и приемо-предавателен протокол, с предмет: „труд обект Т. глас [населено

място]; Договор от 20.08.2012г. и приемо-предавателен протокол с предмет: „инсталация офис сграда с магазини Л.“; Договор от 12.09.2012г., приемо-предавателен протокол с предмет: „кабелни инсталации обекти Т., МОЛ С. и ДМ [населено място]“; Договор от 14.09.2012г., приемо-предавателен протокол, с предмет: „кабелни инсталации обекти Т., МОЛ С. и ДМ [населено място]“; Договор от 30.10.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, с предмет: „инсталационни материали и труд обекти ДМ“; Договор от 20.08.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, с предмет „труд и инсталации 15 обекти Ф.“; Договор от 29.11.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, с предмет: „изграждане кабелна система обект Регионален архивен център“; Договор от 10.09.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, с предмет: „кабелна инсталация обект Магазини ДМ“; Договор от 01.11.2012г., техническа спецификация и приемо-предавателен протокол, с предмет: „инсталационни материали и труд Сграда обществено обслужване [населено място]“;

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове, към датата на издаването на фактурите.

В табличен вид по т. 13 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки от „Вас М. 2012“ Е., индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Установено е, че ЗЛ е регистрирано по ДОПК на 29.05.2012 г. и по ЗДДС от 20.06.2012 г. и е дерегистрирано по **ЗДДС** на 25.02.2014 г. От ПП „V. 14“ е установено, че в дневниците за покупки на дружеството фигурират „рискови контрагенти“. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е направен извод, че: доколкото доставчикът [фирма] не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатира лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, което представлява фиктивна правна конструкция, като получателят [фирма] „е

знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури, издадени от [фирма] през ревизираният период.

12/ *За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури№№ 135/27.06.13 г. и 136/28.06.13 г., за данъчни периоди м.м.06, 09.2013 г.*

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 14 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: по отношение на процесните доставки, към всяка фактура, са представени договори, технически спецификации и фискални бонове, за извършено плащане, съответстващо на датата на фактурата, както следва: Договор от 24.05.2013г. и техническа спецификация, с предмет: „СМР изграждане на ел. инсталация в [населено място], X. парк; фактура и фискален бон с предмет: “превоз“.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове, към датата на издаването на фактурите.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. До изтичане на законоустановения срок не са представени изискваните документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатират лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Направен е извод от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, е изградена фиктивна правна конструкция, а получателят по фактурите [фирма] „е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС, е прието от ревизиращите органи, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], за процесните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

13/ *За доставки от [фирма]“, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури№№ 1/11.05.10г.;5/11.05.10г.;10/28.05.10г.;12/14.06.10г.;15/28.06.10г.;19/30.06.10г.;21/06.07.10г.;22/12.07.10г.;23/15.07.10г.;24/19.07.10*

г.;27/26.07.10г.;28/28.07.10г.;29/26.07.10г.;89/05.05.11г.;91/11.05.11г.;103/13.05.11г.;107/20.05.11г.;109/26.05.11г.; 129/30.05.11г.; 134/31.05.11г., за данъчни периоди м.м.05-07.2010 г. и м.05.2011

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 15 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизиите от жалбоподателя са представени към всяка процесна фактура - фискални бонове за извършено разплащане, приемо-предавателни протоколи с дати съответстващи на датата на издадената фактура и договори, както следва: Договор от 05.04.2010г. с предмет: „услуга – монтаж на силно и слаботокови инсталации и С. системи, обект – офис на [фирма],; Договор от 05.04.2010г. - офис на [фирма], с предмет: „услуга – монтаж на силно и слаботокови инсталации и С. системи“; договор от 05.04.2010г. - офис на [фирма] „ с предмет: „услуга – монтаж на силно и слаботокови инсталации и С. системи; Договор от 07.06.2010г. и техническо задание за изготвяне на проектна документация за преустройство на П. АД, с предмет: „услуга „Съгласно представен договор от 07.06.2010г. и техническо задание; документи удостоверяващи авансово плащане по договор от 10.05.2010г. за СМР на обект П. АД ; Договор от 07.06.2010г. с предмет: „услуга – монтаж на инсталация обект , л. “Л. К.“ № 4 партер; Договор от 10.05.2010г. за СМР на обект П. АД, по който са издадени частично фактури, посочени в т.15 от заключението, подробно описани по номер, предмет и стойност; фактури с предмет: „услуга – С. магазини Ф. и Л.; с предмет „услуга – системи за сигурност магазини Т-М.; „услуга – системи за сигурност магазини ДМ“; с предмет: „услуга – системи за сигурност магазини Т-М.“, с предмет: „услуга – системи за сигурност магазини ДМ“, подробно посочени в Заключението, РА и РД.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове, към датата на издаването на фактурите.

В табличен вид по т. 15 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки по СМР от [фирма]“, индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Установено е, че [фирма], е с първоначална регистрация по ЗДДС от 26.03.2010 г. Дружеството е deregистрирано по инициатива на данъчен орган /чл.176 от ЗДДС/ на 02.09.2011г. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите от ревизиращите органи документи, поради което е прието, че не може да се установи

реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма]“, не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатират лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Направен е извод от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, при което е изградена фиктивна правна конструкция, която установява липса на доставки.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури, издадени от [фирма] през ревизираният период.

14/ За доставки от **[фирма]**, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури №№ 7/01.12.10г.;11/09.12.10г.;15/13.12.10г.;18/18.12.10г.;22/22.12.10г.;29/27.12.10г.;

; 33/29.12.10г.;46/30.12.10г.;120/22.02.2011г.;158/01.03.11г.;168/02.03.11г.;213/08.03.11г.;230/11.03.11г.;233/15.03.11г.;237/18.03.11г.;239/21.03.11г.;241/23.03.11г.; 256/28.03.11г.;264/29.03.11г.;269/30.03.11г.;271/04.04.11г.;277/05.04.11г.;283/08.04.11г.;287/12.04.11г.;300/15.04.11г.;315/18.04.11г.;316/20.04.11г.;325/21.04.11г.;326/21.04.11г.;328/26.04.11г.;330/27.04.11г.;339/28.04.11г.;347/29.04.11 г., за данъчни периоди м. 12.2010 г., м.м. 02, 03, 04.2011 г.,

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 16 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизиите от жалбоподателя са представени към всяка от 33-те бр. процесни фактури - фискални бонове за извършено разплащане и приемо-предавателни протоколи с дати съответстващи на датите на всяка издадената фактура, като за част от фактурите е посочена общо услугата, при индивидуализация с приемо-предавателен протокол, а за част от фактурите, подробно описани в ССЧЕ, са представени и договори и количествено-стойностни сметки. Предмет на предоставяните услуги, са: изграждане системи за видеонаблюдение на обекти, системи за пожароизвестяване, за обекти, посочени конкретно по предмет на доставките по фактури.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове, към датата на издаването на фактурите.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на

дружеството. Установено е, че доставчикът [фирма] е с регистрация по ЗДДС на 10.09.2010 г. и е дерегистриран, считано от 13.06.2011 г. По отношение на същия, съгласно масивите на НАП, ПП V. дружеството е квалифицирано с „риск профил“. До изтичане на законоустановения срок не са представени изискваните от ревизиращите органи документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатира лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че процесните доставки, не са реално извършени от доставчика. Направен е извод от приходните органи, че са налице само данъчни документи чрез формално фактуриране на доставки и изградена фиктивна правна конструкция, за която ревизираното лице [фирма] „е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

15/. За доставки от [фирма], е отказано право на приспадане на данъчен кредит по Фактури №№60/02.09.10г.; 67/07.09.10г.; 74/13.09.10г.; 78/16.09.10г.; 84/20.09.10г.; 87/23.09.10г.; 90/27.09.10г.; 92/27.09.10г.; 98/30.09.10г., за данъчен период м. 09.2010г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 17 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: част от фактурираните доставки, подробно посочени в т.17 от заключението на ССЧЕ, се основават на Договор от 09.08.2010г., количествено-стойностна сметка и приемо-предавателен протоколи, с предмет: „СМР на Дом за временно настаняване на чужденци в [населено място]“, като се отнасят поотделно за услуги по част: „Противопожарна система“; „Част Антенна система“; „част С.“; „работа по част Антенна система“; налице са фактури за авансови и частични плащания, по различните части по договора. Към фактурите са налични фискални бонове, Договор от 09.08.2010г., ППП № 1/02.09.2010г. , № 2/16.09.2010г. и № 3/20.09.2010г. Втората част от процесните фактури, са издадени въз основа на Договор от 02.09.2010г., към който са приложени количествено-стойностна сметка и приемо-предавателен протокол от 23.09.2010г., с предмет: „С. [населено място], [улица]“. По отношение на всяка доставка, по договора, е описан във фактурите, конкретния вид предоставяна услуга, удостоверен с приемо-предавателни протоколи и количествено-стойностна сметка, като: „изграждане на система за видеонаблюдение“; част от фактурите, са издадени на основание Договор от

09.08.2010г., приемо-предавателен протокол от 27.09.2010г., с предмет: „работа по Договор от 09.08.2010г., представени са количествено-стойностна сметка и предавателен протокол, част С. -система“; към част от фактурите, описани по номер, вид и стойност, е приложен Договор от 02.09.2010г., приемо-предавателен протокол от 30.09.2010г., с предмет: „окабеляване сигнално и видео охранителна система обект в [населено място]“;

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“ / Дебит 400/ Кредит 500“Каса“/. Посочено е, че ревизиращите лица, не са установили надлежно регистриран от доставчика в НАП, ЕКАФП.

В табличен вид по т. 17 от констативно-съобразителната част от заключението, ВЛ, установява наличието на последващи доставки, във връзка с предоставяните на ревизираното лице доставки по СМР от [фирма], индивидуализирани по вид и обем, по отношение на получателя на доставките [фирма], по договори, фактури за последващи доставки и приемо-предавателни протоколи, по които ревизираното лице е изпълнител по отношение на посочените възложители.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Установено е, че задълженото лице е регистрирано на 17.02.2010 г. и е deregистрирано на 27.12.2010 г. по инициатива на орган по приходите при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите от ревизиращите органи документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатират лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, не са регистрирани граждански договори, с подизпълнители, с предмет процесните доставки, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че фактурираните доставки, не са реално извършени от доставчика. Направен е извод от приходните органи, че са налице само данъчни документи чрез формално фактуриране на доставки, при изградена фиктивна правна конструкция, за която ревизираното лице [фирма] „е знаел, че „делките“ не са реално осъществени“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], за процесните фактури издадени от [фирма] през ревизираният период.

16/ За доставки от **[фирма]**, е отказано право на признаване на данъчен кредит по Фактури №№: 297/15.03.2012 г. и 309/20.03.2012 г., за данъчен период м.03.2012г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно

производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 18 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизиите от жалбоподателя и доставчика са представени договори, приложения, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи с дата съответстваща на датата на издадената фактура. Ф-ра № 297/15.03.2012г. е с предмет: „услуги по монтаж и пускане на слаботокови инсталации за обект Хотел , м. Ч., [населено място] поле, общ Р., а ф-ра № 309/20.03.2012г. е с предмет „услуги – ел.инсталации за обекти П., Ф.-труд и материали“

По данни от счетоводството на жалбоподателя [фирма] получените доставки на услуги по процесните фактури са отразени, като текущ разход за основната дейност на дружеството/счетоводна сметка 601“Разходи за външни услуги. Съгласно ССЧЕ, не са извършвани плащания по фактурите, за което са отразени задължения.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Доставчикът е регистриран по ЗДДС, считано от 03.08.2011 г. и дерегистрирано, считано от 25.11.2012 г., след което е регистриран повторно по ЗДДС, считано от 14.12.2011 г. и дерегистрирано, считано от 22.05.2012 г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите от ревизиращите органи документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатира лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че фактурираните доставки, не са реално извършени. Прието е от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, при изградена фиктивна правна конструкция, за която ревизираното лице [фирма] *„е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“*.

Установено е в хода на ревизионното производство, при справка в информационната система на НАП, че за данъчен период 01.03.2012 г. - 31.03.2012 г. задълженото лице е подало справка декларация в срока по чл.125, ал.5 от ЗДДС. В съответствие с изискванията на чл.125, ал.7 от ЗДДС, декларацията по ал.1 и отчетните регистри по ал. 3 на същия член са представени по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Спорните доставки са отразени в дневника за продажби и справката декларация на [фирма], за данъчен период 01.03.2012 г. - 31.03.2012 г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС, органът по приходите, е приел, че не е налице

право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по фактури № 297/15.03.2012 г. и № 309/20.03.2012 г. издадени от [фирма].

17/. За доставки на услуги от [фирма],

по Фактури №№ 1447/08.05.13г.;1479/13.05.13г.; 1481/15.05.13г.;1494/21.05.13г.;1493/25.05.13г.;1497/27.05.13г.;1498/27.05.13г. ; 1509/30.05.13г., за данъчен период м.05.2013 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 19 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: към всяка от процесните фактури, са представени съпровождащи първични и вторични документи, в т.ч. приложени към тях фискални бонове за извършено разплащане, договори с доставчика с Приложение № 1 към тях, технически спецификации и приемо-предавателни протоколи с дата съответстваща на датата на фактурата, както следва: Договор от 04.04.13г., с предмет: „СМР- ел. инсталация обект Т. Глас [населено място]“; Договор от 09.04.13г., с предмет: „Измерване ел. инсталация, монтаж кабелни скари обект Т. Глас [населено място]“; Договор от 08.04.13г., с предмет: „Изграждане ел. инсталация, монтаж кабелни скари обект Т. Глас [населено място]“; Договор от 25.04.13г., с предмет: „Изграждане ел.инсталация, по Доставка кабелна скара по договор от 25.04.13г.; Договор от 22.04.13г., с предмет: „Изграждане ел. инсталация обект Т. Глас [населено място]“; Договор от 23.04.13г., с предмет: „Изграждане ел. инсталация обект Т. Глас“; Договор от 26.04.13г., с предмет:“ Изграждане ел. инсталация – монтаж комуникационни шкафове по договор от за обект Х. парк вх. Д“; Договор от 19.04.13г. за наем на квалифициран персонал.

Процесните доставки са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“. Удостоверено е плащане с приложени фискални бонове, към датата на издаването на фактурите.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, поради неоткриването на представител на дружеството. Доставчикът е регистриран по ЗДДС на 26.04.2011 г. по избор, независимо от облагаемия оборот и deregистрирано по ЗДДС на 11.08.2011 г. [фирма] е регистрирано повторно по ЗДДС на 23.12.2011 г. - по избор, независимо от облагаемия оборот и deregистрирано по ЗДДС на 11.07.2013 г. За периода през който са фактурирани доставки на [фирма] не е подадена Г. по чл. 92 от ЗКПО. До изтичане на законоустановения срок не са представени изисканите от ревизиращите органи документи, поради което е прието, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки. От ревизиращите органи е прието, че: доколкото доставчикът [фирма], не е представил документи относно наличие на необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, като по данни от масивите на НАП, не се констатират лица заети по трудово или гражданско правоотношение, с квалификация, съответстваща на предмета на доставките, не са представени документи за закупени материали

и консумативи, както и търговска кореспонденция между страните, то са налице доказателства, обосноваващи извода, че фактурираните доставки, не са реално извършени. Направен и извод от приходните органи, че са налице само данъчни документи, чрез формално фактуриране на доставки, при изградена фиктивна правна конструкция, за която ревизираното лице [фирма] „е знаел, че „сделките“ не са реално осъществени“.

Установено е в хода на ревизионното производство, при справка в информационната система на НАП, че задълженото лице е подало справка декларация. Спорните доставки са отразени в дневника за продажби и справката декларация на [фирма], за ревизирия период.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури, издадени от [фирма] през ревизирия период.

18/. За доставки от **[фирма]**, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по Фактури №№ 767/14.07.11г.;769/16.07.11г.;771/18.07.11г.;773/21.07.11г.;775/23.07.11г.;778/25.07.11г.;780/27.07.11г.;781/28.07.11г.;783/29.07.11г.;784/30.07.11г.;785/31.07.11г.;976/09.08.11г.;977/09.08.11г.;978/10.08.11г.;979/10.08.11г.;980/15.08.11г.;997/19.08.11г.;998/30.08.11г.;999/30.08.11г.;1005/02.09.11г.;1114/24.11.11г.;1118/26.11.11г.;1121/28.11.11г.;1125/30.11.11г.;1126/30.11.11г.;1033/03.12.11г.;1031/02.12.11г.; 1029/01.12.11г.; 1044/09.12.11г.; 1042/08.12.11г.;1040/07.12.11г.;1038/06.12.11г.;1036/05.12.11г.;1058/17.12.11г.;1056/16.12.11г.;1054/15.12.11г.;1051/13.12.11г.;1049/12.12.11г.;1046/10.12.11г.;1087/31.12.11г.;1079/27.12.11г.;1081/28.12.11г.;1068/22.12.11г.;1066/21.12.11г.;1064/20.12.11г.;1062/19.12.11г.;1085/30.12.11г.;1083/29.12.11г.;1146/21.01.12г.; 1151/23.01.12г.; 1157/31.01.12г., за данъчни периоди м.м.07-12.2011 г., м.01.2012 г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 20 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизионното производство, от жалбоподателя са представени копия на процесните фактури с приложени фискални бонове към тях за извършено плащане в брой към доставчика [фирма]. Приложените фискални бонове към фактурите са с дати съответстващи на датите на фактурите. Установено е, че по данни от ИС на НАП, ПП „С.“ доставчикът [фирма] няма надлежно регистриран касов апарат.

Процесните доставки по номер на фактура, стойност и предмет, са надлежно описани в табличен вид по т.20 от констативно-съобразителната част на Заключението по ССЧЕ. Доставките са с предмет: „услуги по изграждане на ел. системи и доставка на ел. материали“. Установено е, че същите са надлежно осчетоводени от получателя [фирма], отразени в счетоводството, като текущ разход за основната дейност на дружеството- сметка 601 “Разходи за външни услуги“, закупените материали са заведени по дебита на сметка 301/1 “Основни материали“.

В хода на ревизионното производство, реална проверка в счетоводството на доставчика-не е извършена, като данните въз основа на които ревизиращите органи правят извод за липса на реалност на доставките, се основават на проверка в масивите на НАП, по отношение на доставчика, при което е установено, че: При извършения преглед на подадените от [фирма] дневник за покупки, дневник за продажби и СД по ЗДДС се констатира, че дружеството не е отразило в подадените дневници за продажби посочените по-горе фактури на [фирма]; При извършена проверка в информационните масиви на ТД на НАП С. ПП „С.“ е установено, че в [фирма] са наети по трудови правоотношения две лица, с предмет на предтирания труд, различен от предмета на доставките, не са установени граждански договори, с предмет съответстващ на предмета на доставките.

Вторият аргумент, на който ревизиращите органи, основават изводите си, за отказ на признаване правото на данъчен кредит на ревизираното лице е: Представена Декларация от управителя на дружеството доставчик-Я. П. Н. с вх. № КПД3387/26.05.2016 г., /представена в хода на първоначалното ревизионно производство/, в която същия посочва, че фирма [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е издавала процесните фактури, не е получавала никакви плащания по горесцитираните фактури, нито по банков път, нито в брой, посочва, че не са сключвани договори, споразумения и анекси, не са получавани поръчки, не е налице търговска кореспонденция и взаимоотношения с [фирма].

Предвид гореизложеното и на основание чл. 71, т. 1, ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на [фирма], по процесните фактури, като отразени за издадени от доставчик [фирма] през ревизираният период.

19/ За доставка по Фактура № [ЕГН]/16.09.2013 г., с доставчик **[фирма]**, е отказано право на признаване на данъчен кредит, за данъчен период м.10.2013г.

Установява се, въз основа на събраните в хода на ревизионното и съдебно производство доказателства и приетото Заключение на ВЛ-М. Н.-Г. /с подробно описание по вид, предмет и стойност за всяка от фактурите по т. 21 от констативно-съобразителната част на заключението/, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, че: в хода на ревизионното производство, на основание чл.71, ал.1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на Фактура № [ЕГН]/16.09.2013г. с ДО 5039,65лв. и ДДС 1007,93лв., издадена от [фирма]. Посочено е, че същата е отразена в дневника за покупки на жалбоподателя [фирма] през м.09.2013г. и през м.10.2013г. Вещото лице посочва, че за данъчен период м.10.2013г. е отразена с различен номер, а именно № 171019/16.09.2013г. Същевременно ВЛ установява, две плащания по банков път, към доставчик [фирма], които са на стойност, различна от данъчната основа по фактурата, съответно сума в размер на 4000лв. на 01.10.2013г. и сума в размер на 2047,58лв. на 14.10.2013г., съгласно представени банкови бордера № 198 и 207.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 71, т. 1, като приемат, че ревизираното лице-не притежава данъчен документ, по смисъла на закона, за

доставката, отразена през м.10 2013 г., не е признато право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по фактура № 171019/16.09.2013 г. отразена в дневника за покупки на дружеството като издадена от [фирма] през ревизирианият период.

В хода на първоначалното и повторното ревизионно производство, проверка в счетоводството на доставчика не е извършвана. Не се констатира данни за изискани документи и доказателства и искания за извършване на насрещна проверка.

В хода на административното обжалване на РД, Директорът на дирекция ОДОП, в мотивите, с които е оставил без уважение жалбата, в оспорената част на РА, описан подробно по доставки в констативната част по-горе, е потвърдил РД, като е отхвърлил изцяло възраженията на жалбоподателя и е приел за правилни изводите на ревизиращите органи, за липсата на реалност на доставките по спорните фактури, като е приела, че при съвкупната преценка на събраните доказателства, не може да се направи извод за наличието на възможност чрез техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците или подизпълнителите, да извършат процесните доставки, поради непредставяне в пълен обем на относими доказателства и е споделен извода, за наличието на възможност от страна на жалбоподателя, да извърши и сам дейностите, за които са сключени процесните договори за услуги и издадените във връзка с тях спорни фактури. Посочено е, че доказателствената тежест за установяване реалността на доставките е на ревизираното лице, което не е положило дължимата грижа да води дейността си по начин, да обезпечи установяването на реални доставки чрез наличието на всички относими доказателства.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

По отношение на доставките, по т.1-17вкл. от фактичката част на решението:

Съдът намира, че спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на РД, с оглед обосноваването на отказа на ревизиращия орган за признаване и възстановяване на данъчен кредит по отношение на процесните, посочени по-горе фактури и доставчици, с аргумент за липсата на реалност на осъществените доставки по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС, поради това, че не се доказва същите да са осъществени от доставчиците по фактурите или техен подизпълнител, в частите, по отношение на които ревизиращите органи са приели, че доставчиците не разполагат с кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките и са приели, че с оглед наличието на ресурс, знания и подготовка в ревизираното лице, то е имало възможност да извърши самостоятелно услугите, поради което е дискредитирана реалността на тези доставки на услуги. Изложени са идентични аргументи по отношение на доставки по фактури, подробно индивидуализирани във фактичката част на това решение в т. 1-17 вкл.

Същевременно е приет за „логичен“ извода за наличие на „знание“ в ревизираното лице за сключването на привидни фиктивни сделки /“фиктивна правна конструкция“/, като фактурите не отразяват реални доставки на услуги и в частност стоки, с което се заобикаля чрез създаване и използване на

фактури с невярно съдържание, което по същество, макар и да не е изрично формално обективизирано чрез изявление в ДА, представлява правна конструкция на данъчна измама, даваща данъчно предимство, на участващите в нея лица.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че доставките са реално осъществени и са налице доказателства за последваща реализация в обектите на възложители, на които са предоставяни фактурираните услуги. Излага съображения, че не е длъжен да съхранява при себе си данни и доказателства за наличието на постоянен персонал и обекти от страна на доставчиците, като посочва и съображения, че не носи отговорност за действията на предходните си доставчици по веригата, във връзка с тяхната дерегистрация по ЗДДС, невъзможността да бъдат открити към момента на изискването за извършване на насрещни проверки от страна на ревизиращите органи, или непредоставянето на доказателства и невъзможността за извършване на проверка в счетоводствата им. По отношение на липсата на плащане по доставките на [фирма], излага аргументи, че забавеното или договорено по-късно плащане, не променя факта на настъпването на данъчното събитие и на това основание, не може да бъде отказан данъчен кредит, а твърденията за заобикаляне на закона, симулация /фиктивност на доставките/ и въвеждането на твърдения по същество за участие в данъчна измама, не са доказани и като такива са необосновани.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Същите се потвърждават и от представените в хода на съдебното производство доказателства, в т.ч. договори, приемо-предавателни протоколи и заключението по ССЧЕ. Не е предмет на спора и непредоставянето на доказателства от преките доставчици на ревизираното лице, във връзка с неоткриването им или дерегистрацията им по ЗДДС. В действителност не са събрани доказателства и не са извършвани счетоводни проверки за доставчиците по спорните фактури. Не е предмет на спора и изводът за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално извършване на договорените услуги, доколкото той се базира на справки в масивите на НАП извършени от ревизиращите органи.

Данните, въз основа на които са изготвени изводите на ревизиращия орган са данните в информационните масиви на НАП по отношение на спорните доставчици и проверка в счетоводството на жалбоподателя и представените от него документи, както и представените частично доказателства и обяснения от част от доставчиците.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води надлежно счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч и международните счетоводни стандарти /СС/. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, като съдържат всички изискуеми реквизити. Не са констатирани нередности относно воденето на счетоводството в ревизираното лице. Към всяка от спорните фактури, са приложени договори, двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, за приемане на работата, като датата на която е приета за изпълнена услугата, следва да се

приеме за данъчно събитие, по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която това е датата на която стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Установени са плащания по спорните фактури чрез издаването на касови бонове, а доставките от [фирма], са отразени в пълен размер в счетоводството на ревизираното лице, в частност заведени и като задължения.

Не се оспорват констатациите на РА, че поради невъзможността за проверка в счетоводствата на доставчиците, не може да бъде установено, дали услугите по фактурите са извършени от доставчиците или от техни подизпълнители, както и, че за процесния период доставчиците, нямат регистрирани трудови договори и уведомления за наети лица по трудово правоотношение, пред НАП, по Кодекса на труда. Не се оспорва и факта, че от страна на ревизиращите органи, не е установено по отношение на доставчиците или техни подизпълнители, да са регистрирани и изплащани възнаграждения, по граждански договори с ФЛ, наети за изпълнение на възложената работа. От информационните масиви на НАП, по отношение на доставчиците е установено, че същите са декларирали в дневниците фактури, издадени в полза на жалбоподателя.

Въз основа на извършеното по-горе отделяне на спорното от безспорното по делото следва да се приеме, че предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на Закона за ДДС, във връзка с материалната обоснованост на оказва за приспадане на данъчен кредит в полза на жалбоподателя-получател на доставка по процесните фактури за предоставяне на услуги/стоки, поради липса на реалност на доставка, което обосновава наличието на привидна фиктивна правна конструкция, относимо към хипотезите на данъчна измама и заобикаляне на закона, във връзка с начисляването на ДДС и ползването на фактури с невярно съдържание, което макар и да не е изрично посочено от ревизиращите органи, по своя характер представлява твърдение за участие в изградена симулативна структура във връзка със създаването на необосновано предимство по ЗДДС, в полза на жалбоподателя.

Изводът за липса на реална доставка е резултат на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т.е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на съдебен контрол, т. е. да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл при обжалването на РА, в оспорената част, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, а и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реална доставка е логически и правно издържан.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателят е регистрирано по ЗДДС лице, което е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти. Формата на счетоводството осигурява синхронизирано,

хронологично и систематично счетоводно отчитане. Основната икономическа дейност на дружеството през ревизирания период е свързана с предмета на спорните доставки, а ССЧЕ установява последващи доставки и реализация, във връзка с икономическата дейност на лицето за по-голямата част от доставчиците. За доставките за които не са представени договори с възложители и документи във връзка с последващи доставки, следва да се отбележи, че този въпрос изобщо не е изследван в хода на ревизията.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до погрешни и необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя. Аргументите му по отношение на всяка една от процесните фактури са аналогични. Като законово основание се посочва чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС във вр. чл. 6/9 от ЗДДС, а като фактическо основание – липсата на данни и доказателства от страна на доставчика, относно действителността на доставките по издаваните фактури, поради липсата на необходимата, техническа, материална и трудова обезпеченост за извършване на доставките и непредставянето на вторични и първични съпровождащи доставките счетоводни документи. По отношение на ревизираното лице-жалбоподател, ревизиращият орган е допуснал, с оглед основния му предмет на дейност и наличието на квалифициран персонал, че същият е могъл да извърши и сам услугите, за които са издадени спорните фактури, поради което и същите са с невярно съдържание и по този начин, жалбоподателят е участвал в данъчна измама, като е имал „знанието“ за това и е заобиколил закона, с цел данъчно предимство.

При анализа на правните норми, регулиращи правото на данъчен кредит, следва извод, че правото на приспадане на данъчен кредит е налице винаги по отношение на всяка доставка, за която са налице условията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69 ЗДДС и липсват ограниченията на чл. 70 ЗДДС, ако това право е упражнено съобразно реда на чл. 71, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, същото има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Ограниченията на правото на приспадане на данъчен кредит са регламентирани в чл. 70, ал. 1, т. 1 - т. 6 ЗДДС.

В процесния случай, органите по приходите приемат от една страна, че не е налице реална доставка по смисъла на чл. 6/9 ЗДДС и съответно приемат, че е налице обстоятелство по чл. 70, ал. 5 ЗДДС, т.е че данъка по процесните доставки на услуги и в частност стоки, е начислен неправомерно.

От събраните по делото доказателства в хода на административното и съдебното производство, съдът прави извод, че тези изводи на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти. В случая органът по приходите е достигнал до извода за липса на реални доставки въз основа на констатация, за липсата на данни и

възможността за извършването на насрещна проверка при доставчиците, без да е анализиран в пълен обем наличието на доказателства при жалбоподателя, за реализирането на услугата и приемането на услугата с надлежни документи, представляващи първични съпровождащи по смисъла на закона счетоводни документи, във връзка с надлежните счетоводни удостоверявания по фактурите, а именно двустранно подписаните договори с предмет процесните доставки на услуги, приемане на възложената работа чрез изричното удостоверяване в двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, наличието на последваща реализация чрез влагането на доставките на услуги/стоки в конкретни изрично посочени в договорите обекти на възложители на ревизираното лице, което е конкретно свързано с осъществяваната от жалбоподателя по предмет независима икономическа дейност, надлежно установена и документално обоснована от страна на жалбоподателя. Доставките на услуги са фактурирани във връзка с конкретни обекти, в изпълнение на възложени конкретни дейности от Възложители на ревизираното лице. Този въпрос не е изобщо изследван в хода на ревизионното производство. Законът не задължава получателя на услуга, какъвто е жалбоподателя, да съхранява количествено-стойностни сметки и разходни норми за стоки, материали, труд, извършени от доставчика, данни относно това кои лица конкретно и с каква техника и дали са използвали техника, са извършвали конкретната възложена дейност, по какъв начин е престирана договорената услуга, както и данни дали са извършени от лица заети по трудово правоотношение или са подизпълнители на доставчика, доколкото резултатът от тези данни са обективирани в един окончателен акт и това са представените в хода на ревизионното и съдебно производство приемо-предавателни протоколи. Не може да бъде вменена във вина на жалбоподателя, липсата на първични или вторични документи, касаещи доставчика, доколкото той няма задължение да ги съхранява по закон. За реалното извършване и приемане на услуги, е достатъчно наличието на приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи факта на приемането на работата за възложените услуги, договори и извършено плащане-пълно или частично. Административният орган неправилно е посочил в РА, че са налични само фактури, доколкото същите се съпровождат от първични съпровождащи документи, договори, извършени плащания. Няма спор в теорията и практиката, че основното правило въведено с чл. 63 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, възпроизведено в чл. 25 от ЗДДС, определя, че данъчното събитие, възниква на датата, на която стоката е предадена, а услугата е извършена, като за данъчно задълженото лице, възниква задължение да начисли данъка, който става изискуем. В този смисъл е и практиката на С., като в дело С-247/10 /С. v. Н. / Комисия срещу У./, е посочено, че правото на данъчен кредит възниква с факта на данъчното събитие, независимо от това дали е налице плащане към доставчика, по конкретната доставка. В този смисъл, липсата на плащане или наличието на забава на плащане, по част от доставките, също не е самостоятелен отказ за признаване на правото на данъчен кредит. Директивата допуска държавите-членки да предвидят правила, дерогиращи изрично това правило,

но доколкото такива липсват в националният ЗДДС, във връзка с конкретните доставки на услуги, следва да се приеме, че се прилага основното правило за настъпване на данъчно събитие при доставката на стоката/услугата чрез факта на приемането и. Поради това е допустимо, както авансово, така и частично плащане, както и плащането на по-късен етап или забавянето му, при удостоверено счетоводно задължение по договорите. От друга страна липсата на възможност да се направи проверка при доставчиците и техни пропуски за надлежно осчетоводяване или отразяване на доставките, както и липсата на данни, посочено като основание за отказа в РА и РД, също не може само на това основание да обоснове отказ за признаване на данъчен кредит. Не може да бъде вменено във вина на жалбоподателя и конкретно поведение на доставчиците му, довело до тяхната дерегистрация по ЗДДС, по инициатива на приходната адменестрация или наличие, за част от тях на „риск профил“ в информационните масиви на НАП, доколкото не е установена и доказана релевантна връзка с жалбоподателя. Същевременно не са събрани никакви доказателства във връзка с твърдението за „знание“ на ревизираното лице, че е участвало в изграждането на привидна фиктивна правна конструкция, осъществяваща по същество фактическия състав на данъчна измама или умишлено поведение за заобикаляне на закона, единствено с цел постигане на данъчно предимство, както и такива удостоверяващи задължение на жалбоподателя за това знание. Тези правни термини, сами по себе си, единствено чрез посочването им в РД, не установяват юридически факти, обосноваващи тяхното наличие. Доказателства в този смисъл не са събрани от ревизиращите органи, не са анализирани, не са представени и в хода на съдебното производство, като законът не допуска презюмиране на тези юридически факти, а изисква установяване с допустими доказателства и доказателствени средства и доказателствената тежест по отношение на тези факти, е на ответната страна в производството.

В тази връзка, настоящият състав съобразява обстоятелството, че облагането с ДДС не може да представлява санкция за технически и документални пропуски и спорове между доставчика и получателя на услугата. Органите по приходите са били длъжни в хода на ревизията да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задълженото лице и да изяснят всички факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително като извършат посещение на обекта и установят извършените доставки на услуги, за да преценят неговата добросъвестност.

На следващо място, по време на ревизията и на съдебното производство не бяха установени факти, от които да следва извод, че с която и да е от процесните доставки се прикрива друго съглашение, или такива, от които по безспорен и категоричен начин да се направи извод, че дейностите описани по процесните договори, за които са издадени спорните фактури, са извършени от самия жалбоподател. Твърдението в РД, че същият разполага с техническа и персонална обезпеченост да извърши и сам тези дейности, не обосновават директно извод, че са извършени от него. Както в хода на

ревизионното производство, така и в съдебното производство, от страна на ответника, не са представени доказателства, които по безспорен и категоричен начин да установяват, че именно жалбоподателят е извършил със своя техника и персонал фактурираните услуги по спорните доставки. От доказателствата по делото не може да се установи по безспорен начин наличието на изкуствена правна конструкция, а се касае за доставки, свързани с облагаемата икономическа дейност на жалбоподателя, с осъществяването на която преследва позволена от закона цел - търговска дейност с цел печалба. Категорично не може да се направи извод за намерение за увреждане на интересите на обществото или на другата страна по сделката. Следователно не се касае за злоупотреба с право, тъй като не са установени данни, които могат да бъдат отнесени както към субективния, така и към обективния елемент на това деяние.

Също така от данните в РА не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Доставчиците са потвърдили издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби. Обстоятелството, че доставчик или негов подизпълнител не може да бъде открит, че не е подавал декларации по ЗКПО, както и, че не е изпълнил свои законоустановени задължения, във връзка с данъчно облагане или регистрирането на граждански договори за наети физически лица и неплащането на осигуровки и данъчни задължения по тях, не може да обоснове отказ на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя, при положение, че са изпълнени изискванията по същество. По делото липсват доказателства, че действителният доставчик е друго лице, а именно жалбоподателя, като този въпрос не е изследван изобщо от административния орган. От доказателствата, събрани в хода на настоящото производство, не следва и извод, че жалбоподателят е „знаел“ или е „трябвало да знае“, че която и да е от процесните доставки е свързана с измама от страна на доставчика, следователно не е налице и субективният елемент на данъчната измама. Не са представени доказателства за наличие на тези обективни данни, от които може да се заключи, че е налице данъчна измама или, че жалбоподателят участва в симулативни сделки. Понятието, както и пределите на доказването му е посочено в Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. на С.. В него се подчертава необходимостта националният съдия да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане“. Т.е. по ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива решение на С. по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на

приспадане на данъка на жалбоподателя. Така и решение № 6047 от 26.05.2015 г. по адм.д. № 8024 от 2014 г. на ВАС, Първо отделение.

Както Съдът на ЕС многократно изтъква в практиката си (решенията по делата „Б.“, „Ф.“, [фирма], [фирма] и цитираната в тях практика и др.), че режимът на правото на приспадане на данъчен кредит, предвиден в Директива 2006/112 не допуска данъчнозадължено лице, което не е знаело или не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че сделка по веригата от стоки преди и след осъществената от данъчнозадълженото лице сделка е опорочена поради измама с ДДС, да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане на данъчен кредит. Така и Решение № 6047 от 26.05.2015г. по адм.д.№ 8024 от 2014г. по описа на ВАС, I отд., Решение №252 от 10.01.2017г. по адм.д.№ 11876 от 2015г по описа на ВАС,VIII отд.,Решение № 518 от 16.01.2017г. по адм.д. № 8295 от 2015г. по описа на ВАС, I отд.

В този смисъл е и константна е практиката на С., че правото на данъчнозадължените лица да приспаднат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело M. et D., C 80/11 и C 142/11, точка 37 и цитираната съдебна практика). В тази връзка Съдът неведнъж е подчертавал, че предвиденото в чл. 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. Решение от 21 март 2000 г. по дело G. и др., C 110/98—C 147/98, R., стр. I 1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело C. P., C 63/04, R., стр. I 11087, точка 50, Решение от 6 юли 2006 г. по дело K. и R. R., C 439/04 и C 440/04, R., стр. I 6161, точка 47 и Решение по дело M. et D., посочено по-горе, точка 38).

Необосновани и недоказани остават и твърденията за изграждането на привидна фиктивна правна конструкция, която по своя характер съответства на правният термин за схема за данъчна измама, с единствената цел да се постигне данъчно предимство в полза на жалбоподателя. За да е налице такова данъчно предимство, съгласно мотивите на дело C-255/02 /X. (H.)/, по отношение на удостоверените доставки и свързаните с тях данъчни фактури и първични счетоводни документи, следва да е установено, че за всички участници в конкретните документирани доставки, е доказано намерение за създаването и използването на документите, единствено с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не попадат в обхвата на независимата икономическа дейност на лицата и не са икономически обосновани. При всички случаи изграждането на такава симулативна конструкция на сделки с цел заобикаляне на закона и данъчна измама, следва да е безспорно установена въз основа на всички обективни данни, установени за конкретния случай, каквито не са събрани в хода на ревизионното и съдебното производство. В този смисъл са и мотивите по съединени дела C-354/03 /O. (O.)/, C-355/02 /Ф./ (F.)/ и C- 484/03 /Б. X. С. (B. H. S.)/.

По решението на С. от 6 септември 2012г. по дело С-324/11 G. T., само когато данъчният орган представи конкретни улики за наличието на данъчна измама, Директива 2006/112 и принципът на данъчния неутралитет допускат съдът да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка. В този случай правото на приспадане може да бъде отказано, само когато данъчният орган установи въз основа на обективни данни, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или друг стопански субект нагоре по веригата. Както се посочва в т. 49 от цитираното решение на С., такова знание или злоупотреба от страна на самото данъчно задължено лице биха могли да са налице, ако се установи, че спорните услуги са извършени от персонала на друг стопански субект, различен от издателя на фактурата, или от друг подизпълнител, но се прикрива с измамна цел действителният доставчик на услугите или пък услугите са извършени от самото данъчно задължено лице със собствен ресурс, а фактурите се използват от него с измамна цел и неправомерно ползване на правото на приспадане. Органът по приходите обаче в настоящия случай не е предоставил никакви обективни данни и доказателства за наличието на някое от посочените обстоятелства, за установяване извършването на услугите от самото данъчно задължено лице-жалбоподател. В този смисъл е практиката на ВАС по аналогични фактически установявани, вкл. и в Решение № 5403 от 13.05.2015 г. по адм.д. № 8627 от 2014 г. по описа на ВАС, I отд.

От събраните по делото доказателства се установява, че доставките на услуги са реализирани и използвани за последващи доставки, свързани с икономическата дейност на ревизираното лице и тези услуги са използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки във връзка с осъществяваната от него по занятие независима икономическа дейност, като не се установи по безспорен и категоричен начин липсата на реалност на доставките, което по същество е симулативност на същите, данъчна измама, заобикаляне на закона и /или знание или задължение за знание на жалбоподателя за участие в данъчна измама.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод за незаконосъобразност, поради необоснованост и противоречие с материалния закон, на РА, в частта на отказано право на данъчен кредит по доставките, подробно описани в т.1-17 вкл. от това решение.

Изложените по-горе подробни правни аргументи, са изцяло относими и по отношение на доставките по т.18 и 19 от фактическата част на настоящото решение, като за пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да изложи и следните конкретни правни аргументи за незаконосъобразност на акта, по отношение на тези доставки, както следва:

По отношение на доставките от [фирма], обективирани в т.18 от това решение, съдът намира за необосновани и недоказани изводите на ревизиращите органи, доколкото същите се базират само на събрани при първото ревизионно производство данни от масивите на НАП и Декларация от управителя на дружеството доставчик-Я. П. Н. с вх. № КПД3387/26.05.2016 г.

ДОПК допуска като доказателствени средства събирането на декларации и обяснения на страните в производството, в т.ч. и доставчици, но в случая се касае за доказателствено средство относимо към установяването на вторични косвени факти относно действителността на доставка по ЗДДС, за която законът изисква наличието на първични и/или вторични писмени доказателства и валидни счетоводни записвания. Вторично косвено доказателствено средство, частен документ, следва да бъде установено като съдържание, въз основа на безспорни писмени доказателства, относими към неговия предмет, като в процесния случай, такива не са събрани, изследвани или анализирани от приходните органи, поради което и не може да бъде прието за безспорно доказано основанието за отказ от признаване на данъчен кредит по процесните доставки и поради това РА и в тази част е незаконосъобразен.

По отношение на отказаното на основание чл.71, ал.1 от ЗДДС, по т.19 от настоящото решение, право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на Фактура № [ЕГН]/16.09.2013г., издадена от [фирма], съдът намира за необоснован и недоказан извода на ревизиращите органи, поради факта, че в хода на съдебното производство и в частност от заключението на ВЛ по ССЧЕ, се установява плащане по банков път по две банкови бордера /№ 198 и 207/, със стойности, различни и по-големи от данъчната основа на фактурата. Този въпрос не е констатиран и изследван от ревизиращите органи, като същия е индиция за възможно наличие на техническа или явна фактическа грешка при отразяване на номера и датата на различни доставки с един и същ доставчик. Не е извършвана и/или възлагана насрещна проверка при доставчика [фирма], поради което и с оглед доказателствата по делото, не може да бъде прието за безспорно установено обстоятелство по чл. , ал. от ЗЗДС, а именно-изобщо липсата на данъчен документ, фактура, обективиращ валидна доставка, което прави РД в тази част незаконосъобразен.

В обобщение, въз основа на мотивите, изложени по-горе, следва да се приеме, че РА, в обжалваните части, е материално незаконосъобразен и необоснован, по изложените съображения, поради което жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният РА отменен в оспорената част.

С оглед изхода от правния спор и направено искане от жалбоподателя, ведно с приложен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства към него, и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в общ размер на 10 275.00лв. лева, от които разноски в размер на 5 750 лв., по адм. д. № 3869/2018 по описа на АССГ; 1975 лв., разноски по адм. д. № 6919/2019 на ВАС и разноски в размер на 2550 лв., в настоящото съдебно производство, от които 2500лв.-адвокатски хонорар, съгласно доказателства за реално изплатен по договора за правна защита и съдействие-хонорар и ДТ-50 лв. Съдът, намира за неоснователно възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатския хонорар, като същият е съобразен с материалния интерес по делото, присъден за разглеждането му в две първоинстанционни и едно касационно производство, съобразно доказателствата приложени към списъка по чл.80 от ГПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 63–ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК, [населено място],[жк], представлявано от Управителя М. С. К., **Ревизионен акт № Р-22002216009450-091-001/12.09.2017** г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., **в частта** на отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, потвърдена и изменена от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., с Решение № 350/09.03.2018 г. и Решение за поправка на ОФГ № 553/25.04.2018 г., в общ размер от *266 290 лв.* - главница и *139 258, 30 лв.* – лихви за забава, за доставки от: „И. Т.“ Е., за данъчни периоди: м. 06.2013, м. 07.2013, м. 08.2013, м.09.2013, м.11.2013 и м.12.2013 г.; [фирма], за данъчен период м. 04.2013г.; „Ай три Б.“ Е., за данъчни периоди м.м. 04, 05.2015 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.05.2014г., м. 06.2014 г. и м.07.2014г; [фирма], за данъчни периоди м.м. 06 - 09.2014 г.; [фирма], за данъчен период м.12.2013г.; [фирма], за данъчен период м. 06.2015 г. [фирма], за данъчни периоди м. м. 05-09.2012 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11, 12.2014 г., м.м. 03-05.2015 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м. 11,12.2012 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м.06, 09.2013 г.; [фирма], за данъчни периоди м.м.05-07.2010 г. и м.05.2011 г., [фирма], за данъчни периоди м. 12.2010 г., м.м. 02, 03, 04.2011 г.; [фирма], за данъчен период м.03.2012г.; [фирма], за данъчен период м. 09.2010 г.; [фирма], за данъчен период м.05.2013 г. ; [фирма], за данъчни периоди м.м.07-12.2011 г. и м.01.2012 г.; [фирма], за данъчен период м.10.2013г., по фактури, индивидуализирани в т.1-19 от мотивите на настоящото решение, **поради материална незаконосъобразност и необоснованост.**

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., **да заплати** на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК, [населено място],[жк]представлявано от Управителя М. С. К., сумата от *10 275 лева* (десет хиляди двеста седемдесет и пет лева), *представляваща съдебно-деловодни разноски.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до г. страните.

СЪДИЯ: